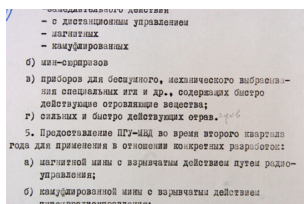


Написано от Христо Христов
Петък, 22 Април 2011 08:22



Сайтът Държавна сигурност.com представя **част 3** на поредицата, посветена на дейността на Първо главно управление (ПГУ) на ДС.

В [част 1](#) се разказва за разузнаването в първите години след 9 септември 1944 г. [Част 2](#) разкрива подчинеността и зависимостта на ПГУ от КГБ.

В **част 3** се хвърля светлина върху методите и средствата, използвани от българското разузнаване при комунизма за неутрализиране на противници чрез остри мероприятия.

Разузнаването се ръководи по „Основните положения” на Политбюро от 1963 г. в продължение на 10 години до 1973 г. Тогава току що назначения министър на вътрешните работи Димитър Стоянов предлага на политическото ръководство нов устройствен нормативен документ за разузнаването, което през 1969 г. Промяната е продиктувана от изменението на международната обстановка и новите приоритети пред ПГУ.

⋮

Написано от Христо Христов
Петък, 22 Април 2011 08:22

Според доклада на вътрешния министър противникът активизира своята дейност срещу страните от Източния блок и акцентира особено върху засилилата се идеологическа диверсия. Съдържанието на новия документ е предварително съгласувано с КГБ. Задължителното допитване до съветския Комитет за Държавна сигурност по това време вече се смята за естествена част от интеграцията с големия „брат”, скрепена със споразумението между МВР и КГБ от 1972 г.

Нещо повече, в новите партийни постановления се указва разузнавателното управление да “работи в най-тясна връзка и сътрудничество със съветското разузнаване, като непрекъснато разширява и задълбочава интеграционните процеси между двете разузнавания в страната и в чужбина”. Извършването на основната подготовка на оперативните работници изцяло преминава в специализираната разузнавателна школа на Комитета за държавна сигурност при Министерски съвет на СССР.

Устройственият документ за дейността на ПГУ от 1973 г.

Новите „Основни положения” за ПГУ са приети от Политбюро със строго секретното решение на 24 юли 1973 г. Като приоритетни задачи са изведени разузнавателната дейност срещу САЩ, Китай, НАТО и главно срещу Югоизточното крило на северноатлантическия пакт за своевременно разкриване намеренията, плановете и действията на противника за подготовка на военни действия срещу социалистическата общност.

Следващ пункт е проникване в правителствените, политическите, военните, икономическите и научно-техническите учреждения на Турция, Гърция, САЩ, Англия, ФРГ, Франция, Италия, НАТО и създаване на трайни агентурни позиции в тях.

На трето място е поставено разкриване намеренията, плановете и дейността на партийното и държавно ръководство на Китайската народна република и Народна република Албания за „разбиване единството на социалистическата общност и

Написано от Христо Христов
Петък, 22 Април 2011 08:22

международното комунистическо и работническо движение”.

Разузнаването трябва да осигурява тази секретна информация за нуждите на „ЦК на БКП и висшите органи на държавната власт при решаване задачите на външната политика, сигурността на страната и при изграждането на развито социалистическо общество”. Освен това то е натоварено с провеждането на активни мероприятия за политическо въздействие в чужбина, с които да се дискредитира „агресивната политика на САЩ и на техните главни съюзници от НАТО, задълбочаване противоречията между тях и отслабване на военнополитическите им и икономически позиции на Балканите и в арабските страни; разобличаване и парирание подривната дейност на вражеските емигрантски и ционистки организации и други центрове за идеологическа диверсия на противника срещу СССР, НРБ и други страни от социалистическата общност”.

Политбюро на ЦК на БКП разрешава убийства и отвлечения



Едно от най-важните правомощия, което обаче Политбюро дава на ПГУ в новите „Положения”, е правото на разузнаването да извършва специални операции като убийства и отвлечения зад граница. Официалната формулировка в документа е:

„Разузнавателното управление планира, подготвя и извършва на територията на капиталистическите и развиващите се страни остри агентурно-оперативни мероприятия срещу обекти на противника и лица, които се занимават с активна вражеска дейност или са извършили престъпления срещу НРБ.”

На оперативния език на разузнаването „остри” мероприятия означават изключително секретни операции за извършване на убийства, отвличания, саботажни акции. Мишени при острите мероприятия са враговете зад граница – отделни представители и водачи на българската емиграция. Използването на подобни методи не е новост за ДС, която в предходните години прибегва до тях за разправа с „враговете” на партията. Но този път Политбюро официално ги узаконява в основния нормативен документ за дейността на разузнаването.

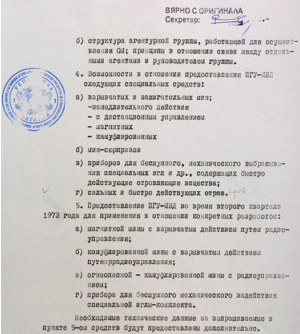
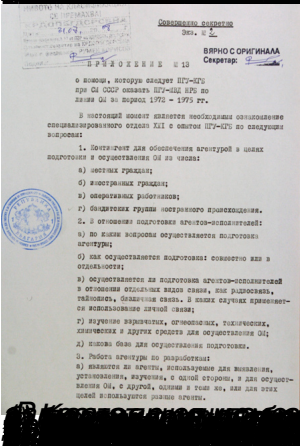
Опитът на КГБ

Употребата на такива крайни средства също са копирани от СССР. Убийствата са често използвано средство от арсенала на Сталин за разчистване на сметки с политическите му врагове, изпълнител на които е НКВД. Тази практика е развита при КГБ. Официално КГБ никога не признава, че извършва убийства. Последният началник на съветското ПГУ ген. Леонид Шебаршин потвърждава само някои от тези случаи: „В различни периоди от живота си нашата служба също се е занимавала с подобни неща. В историята ѝ остават убийствата на Троцки и на Степан Бандера”.

Използването на „мокри” поръчки от комунистическото разузнаване е потвърдено от дългогодишният директор на разузнавателната служба в ЩАЗИ на ГДР ген. Маркус Волф. Още „през 50-те години българските и полските секретни служби имаха репутацията на най-често прибегващи до убийство”, пише той в своите мемоари.

Специалният отдел ОМ в разузнаването

Написано от Христо Христов
Петък, 22 Април 2011 08:22



[ПРЕМИНИ КЪМ ЧАСТ 4](#)